

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind loialitatea
cetățenilor aparținând minorităților naționale față
de România și statul național unitar român**

**Analizând propunerea legislativă privind loialitatea
cetățenilor aparținând minorităților naționale față de România și
statul național unitar român, transmisă de Secretarul General al
Senatului cu adresa nr.B590 din 19.10.2007,**

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3)
din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,
**Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele
considerente:**

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect de reglementare
instituirea unor dispoziții referitoare la obligația organizațiilor
reprezentative ale cetățenilor aparținând minorităților naționale de a
declara, într-o ședință solemnă a Parlamentului, loialitatea față de
România și statul național unitar român, în termen de 30 de zile de la
intrarea în vigoare a legii, în caz contrar, organizația se consideră în
afara legii și nu are dreptul să fie reprezentată în Parlamentul
României și în Parlamentul European, neputând să participe la
alegerile locale, parlamentare și prezidențiale.

Se propune totodată, ca organizațiile reprezentative ale
cetățenilor aparținând minorităților naționale care și-au declarat
loialitatea față de România și față de statul român să beneficieze de un
sprijin financiar anual de până la 10.000 lei de la bugetul de stat.

În raport de conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. În ansamblu, proiectul de lege **contravine spiritului și dreptului comunitar**. Astfel, în principal, el se află în contradicție cu dispozițiile art. 6 alin. 1 și 2 din **Tratatul de la Amsterdam**, potrivit cărora: „Uniunea are la bază principiile libertății, democrației, respectului drepturilor omului și al libertăților fundamentale ca și ale statului de drept, principii comune Statelor Membre.

Uniunea respectă drepturile fundamentale, așa cum sunt garantate de Convenția Europeană pentru Protecția Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, semnată la Roma la 4 noiembrie 1950, și așa cum rezultă din tradițiile constituționale comune Statelor Membre, în calitate de principii generale ale dreptului comunitar”.

3. Propunerea legislativă se află în contradicție și cu art. 21 din **Carta drepturilor fundamentale**, adoptată la Nisa în 2002, care statuează că: „Este interzisă orice discriminare pe bază de sex, rasă, culoare, origini etnice sau sociale, caracteristici genetice, limbă, religie sau credințe, opinii politice sau orice altă opinie, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală”, precum și orice discriminare pe bază de cetățenie.

4. Proiectul este în contradicție și cu dispozițiile art.14¹ din **Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale** a Consiliului European, ratificată de România prin Legea nr.30/1994, care prevăd că: „Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nici o deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”.

5. Din punct de vedere al **dreptului național**, propunerea legislativă nu este în concordanță cu principiul constituțional prevăzut de **art.16 alin.(1) din Legea fundamentală a statului** potrivit căruia „cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări”. Or, prin art.4 din propunerea legislativă se instituie obligația de declarare a loialității față de România și statul

român numai pentru organizațiile minorităților naționale, deși acestea **sunt constituite tot din cetățeni români**, ca și celelalte organizații. Ca atare, loialitatea față de România și statul român decurge din calitatea de **cetățean român**, ca subiect individual de drepturi și obligații, nefiind necesar ca aceasta să mai fie declarată și de către organizațiile din care aceștia fac parte, atâta vreme cât aceste organizații sunt constituite în mod legal.

În același context, trebuie menționate și **prevederile art.62 alin.(2) din Constituție**, care statuează că „Organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care nu întrunesc în alegeri minimul de voturi pentru a fi reprezentate în Parlament, au dreptul la câte un loc de deputat, în condițiile legii electorale” **fără ca Legea fundamentală să prevadă și alte condiții**, cum ar fi aceea de a declara loialitatea față de România.

În același sens, menționăm că potrivit **dispozițiilor art.30 alin.(7) din Constituție**, sunt interzise prin lege acțiunile care îndeamnă la discriminare și la separatism teritorial, precum și cele ale art. 54 alin.(7) din Constituție, care reglementează fidelitatea față de țară, ca una din îndatoririle fundamentale ale **cetățenilor** români.

6. Propunerea legislativă are și unele carențe care privesc respectarea normelor de tehnică legislativă, astfel:

a) **La art.1** „norma preia în mod identic prevederile art.1 alin.(1) din Constituție;

b) **La art.3**, norma are caracter exclusiv declarativ, excedând rigorilor care se cer pentru o normă juridică;

c) **La art.4 alin.(4)**, norma se referă în mod incorect la bugetul „Consiliului județean” și la „bugetul Consiliului local”, întrucât bugetul este **al județului** și, respectiv, **al comunei, orașului sau municipiului**, după caz.

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București
Nr. *1562/13.11.2007*